

5. Do udziału Ministerstwa Kultury i Sztuki w odbudowie albo remoncie zabytków nie wlicza się dofinansowania prac dokumentacyjnych i robót konserwatorskich ze środków terenowych organów administracji państwowej i jednostek gospodarki społecznej.

6. Koszty pokrywane przez Ministerstwo Kultury i Sztuki nie obciążają limitów inwestycyjnych inwestora, lecz są zaliczane do nakładów pozainwestycyjnych, przewidzianych w planie i budżecie na cele konserwacji i zabezpieczenia zabytków.

§ 12. Osobom fizycznym, spółkom nie mającym osobowości prawnej oraz osobom prawnym nie będącym jednostkami gospodarki społecznej, które przeprowadzą remont zabytku w celu dostosowania do wykonywania w nim działalności zarobkowej w zakresie rzemiosła, gastronomii oraz prowadzenia pensjonatów, przysługują podatkowe ulgi inwestycyjne, na zasadach i w wysokości określonych w przepisach podatkowych.

§ 13. Osoby fizyczne będące właścicielami lub użytkownikami wieczystymi zabytków korzystają na zasadach pierwszeństwa z pomocy kredytowej Państwa na odbudowę albo remont obiektu zabytkowego, w trybie określonym przepisami w sprawie pomocy kredytowej Państwa dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych.

§ 14. Terenowe organy administracji państwowej pobierają z tytułu oddania w użytkowanie wieczyste terenu wraz z zabytkiem na cele użytkowe opłaty według najniższych stawek cennika obowiązującego w tej sprawie.

§ 15. Osoby fizyczne, które są właścicielami, użytkownikami wieczystymi, najemcami lub dzierżawcami zabytków, korzystają na zasadach pierwszeństwa z możliwości nabycia materiałów budowlanych i innych towarów podlegających rozdzielnictwu, niezbędnych do odbudowy, remontu lub konserwacji zabytku.

§ 16. Terenowe organy administracji państwowej i podległe im jednostki organizacyjne oraz ośrodki (biura) badań i dokumentacji zabytków, muzea, archiwa i biblioteki są obowiązane:

- 1) udzielać właścicielom i użytkownikom zabytków oraz jednostkom projektowania lub wykonawcom robót budowlanych i konserwatorskich szczególnej pomocy w uzyskaniu materiałów potrzebnych do przygotowania dokumentacji projektowej oraz wykonania zadań w zabytkach,
- 2) udostępniać materiały i udzielać informacji, które są niezbędne do sporządzenia wniosku o ustanowienie strefy ochronnej dla zabytku oraz określenia zasad gospodarowania i użytkowania strefy, jak również sporządzenia planu realizacyjnego strefy.

§ 17. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio do parków i ogrodów zabytkowych, zabytkowych alei i innych założeń zielonych, wpisanych do rejestru zabytków lub mających charakter zabytkowy, jeżeli na wymienionych terenach nie znajdują się obiekty budowlane.

§ 18. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 102 Rady Ministrów z dnia 21 marca 1957 r. w sprawie lokalizacji inwestycji w nieruchomościach zabytkowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 182),
- 2) uchwała nr 418 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. o zasadach wykorzystania obiektów zabytkowych na cele użytkowe (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 6).

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

143

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 grudnia 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. Nr 49, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 załącznika do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1975 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr 21, poz. 128) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Składka roczna za ubezpieczenie budynków miejskich i wiejskich od tysiąca złotych wartości

ustalonej według obowiązujących norm szacunkowych, zwanej dalej „wartością normową”, wynosi:

		Rodzaj budynku	
		miejski	wiejski
konstrukcja	pokrycie	składka w zł	
murowany	twarde	0,50	0,80
	miękkie	1,00	1,60
	słomą	2,50	2,50
drewniany	twarde	1,00	1,60
	miękkie	1,80	2,40
	słomą	3,20	3,20

2) dodaje się ust. 1 a w brzmieniu:

„1 a. Składkę za budynki miejskie z pokryciem twardym i miękkim, których wartość normowa nie przekracza 150 tys. zł, obniża się o 50%.”

3) dodaje się ust. 1 b w brzmieniu:

„1 b. Składkę za budynki miejskie i wiejskie, które są domami letniskowymi, podwyższa się o 50%.”

4) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za budynek miejski uważa się budynek w mieście nie związany z gospodarstwem rolnym; za budynek wiejski uważa się każdy budynek na wsi oraz związany z gospodarstwem rolnym budynek w mieście; za dom letniskowy uważa się budynek położony na terenie wsi lub w rejonie przeznaczonym na cele rekreacyjne ludności, służący właścicielowi i jego bliskim do wypoczynku.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

144

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 9 grudnia 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie obniżenia stawek celnych od towarów przywożonych z Finlandii oraz deklaracji stwierdzających polskie pochodzenie towarów wywożonych do Finlandii.

W związku z Umową między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Finlandii w sprawie wzajemnego znoszenia przeszkód w handlu, sporządzoną w Helsinkach w dniu 29 września 1976 r., na podstawie § 4 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1975 r. w sprawie ceł na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. z 1975 r. Nr 40, poz. 210, z 1977 r. Nr 25, poz. 106 i z 1978 r. Nr 29, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 15 marca

1978 r. w sprawie obniżenia stawek celnych od towarów przywożonych z Finlandii oraz deklaracji stwierdzających polskie pochodzenie towarów wywożonych do Finlandii (Monitor Polski Nr 12, poz. 42) otrzymuje brzmienie podane w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej:
J. Olszewski

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 9 grudnia 1978 r. (poz. 144).

Nr poz.	Nazwa towaru	Stawka celna w % od wartości
ex 01.02	Bydło hodowlane	bez cła
ex 02.01	Mięso zwierząt objętych pozycjami nr 01.02 i nr 01.03:	
	1) wołowe, cielęce i wieprzowe	1,5
	2) pozostałe	6,0
ex 04.02	Mleko w proszku	6,0
04.03	Masło	1,5
ex 04.04	Sery:	
	1) typu edamskiego	7,5
	2) topione	6,0
	3) nie dojrzewające	6,0
ex 04.05	Jaja kurze w skorupach świeże:	
	1) spożywcze	6,0
	2) wylęgowe	bez cła
10.01	Pszenvca i krzyżówka pszenicy i żyta (pszenżyto):	
	1) pszenica siewna	bez cła
	2) pszenica pastewna	bez cła
	3) pozostałe	bez cła

Nr poz.	Nazwa towaru	Stawka celna w % od wartości
10.02	Żyto:	
	1) siewne	bez cła
	2) pastewne	bez cła
	3) pozostałe	bez cła
10.03	Jęczmień:	
	1) siewny	bez cła
	2) pastewny	bez cła
	3) pozostały	bez cła
10.04	Owies:	
	1) siewny	bez cła
	2) pastewny	bez cła
	3) pozostały	bez cła
17.04	Wyroby cukiernicze nie zawierające kakao:	
	1) guma do żucia	12,0
	2) cukierki	12,0
	3) pozostałe	12,0
18.06	Czekolada i inne wyroby spożywcze zawierające kakao:	
	1) czekolada pełna	12,0
	2) czekolada do picia	10,5
	3) pozostałe	12,0